

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Párizs

lángokban

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Párizs lángokban

Alighogy kezdtek elcsitulni a nyugdíjkorhatár felemelése miatti tömegmegmozdulások, Franciaország ismét lángokban áll. Az erőszakos megmozdulások tovább terjednek Belgiumra, sőt Svájcra.

Az elmúlt napokban 45 ezer francia rendőr küzdött a megszámlálhatatlan mennyiségű tüntetővel Párizs és több más város utcáin. Szó sincs békés tüntetésről. A tömeg százával gyújtja fel az autókat, kifosztják az üzleteket, utcai harcba keverednek a rendőrökkel, fenyegetik a közintézményeket. Némi túlzással, Párizs lángokban áll!

Ürügyül az szolgál, hogy egy francia rendőr lelőtt egy arab fiataalt, hozzátesszük, szolgáltat teljesítés közben. Hangsúlyozom, ez az ürügy és nem az ok.

Az ok a francia kapitalizmus rothadása, a migráció következményeinek rákszerű terjedése. A francia kapitalizmus minden oldalról repedezik. A francia kormányok migránsbarát politikája beérett. Manapság minden tizedik ember migráns Franciaországban, mintegy hét millióan vannak. Évente legalább 160 ezer fővel gyarapszik a migránstábor.

A mennyiség most már minőségbe csapott át. A migránsok szervezetekbe tömörülnek. A különböző nemzetiségű migránsok felhagytak azzal, hogy egymást verjék az utcákon, most látványosan együttműködnek a hatalommal szemben.

A migránslázadás sok mindenre jó. Például arra, hogy elterelje a figyelmet a tőke elleni osztályharcról, amilyen a bérekért és a nyugdíjért vívott harc.

A baloldali pártok a szélsőjobboldalra mutogatnak, mondván, hogy ők gerjesztik az erőszakot, ezért a szélsőjobboldalra kell lecsapni. Lehet, hogy le kell csapni, de ez biztosan nem oldja meg a francia kapitalizmus problémáit. A baloldalnak, a kommunistáknak kellene támadásba lendülni a tőke uralma ellen, de ilyenkor a nyári szabadságok idején nem sok kedvük van hozzá.

A migránsok nem törekednek látványos győzelemre, tudják, hogy ez most nem megy. A migránsháború nevetségessé teszi a francia rendőrséget, sőt a francia államot. Ország-világ előtt mutatja, hogy a francia uralkodó osztály egyre kevésbé képes az eddigi módszerekkel fenntartani uralmát.

A migránsháború gyanúsán szervezettek tűnik. Mintha valakik a háttérből katonai akcióként szerveznék és irányítanák a megmozdulásokat. Ki a felelős? Ki gyújtotta fel Párizst?

Bizonyára nem került el az Önök figyelmét sem a hír, hogy egyes napvilágra került titkos dokumentumok szerint az 1968-es párizsi megmozdulások felbujtói az amerikaiak voltak. 1968 májusa, a diáklázadás, a diákság összefogása a munkásokkal, megrengette de Gaulle tábornok kormányzását. A karizmatikus és nagyon francia de Gaulle külön utas politikába kezdett a hatvanas években. Barátkozott a Szovjetunióval, bírálta az USA beavatkozását a vietnami háborúba, ellenezte a NATO terjeszkedését, nem engedte, hogy az USA dirigálja a francia politikát. Nemtetszése jeléül a franciák felfüggesztették részvételüket a NATO katonai szervezetében. Ilyet se előttük, se utánuk egyetlen ország sem mert megtenni.

Az említett dokumentumok szerint Amerika felpiszkálta de Gaulle hazai ellenzékét, olyan méretű megmozdulásokat ösztönöztek, amelyek meggyengítették a francia elnököt. A francia kapitalizmus nem bukott meg, de a tábornok-elnök 1969-ben lemondásra kényszerült.

Emmanuel Macron mai elnök még csak nem is említhető egy lapon de Gaulle tábornokkal. Értelmetlen vitatkozni arról, hogy ki a nagyobb, a törpe vagy az óriás. Tény azonban, hogy Macron megpróbál önálló francia szerepet játszani. Szeretné átvenni a leszerepelt német elittől az EU vezetését. Szeretne lazítani a gyeplőkön, amelyekkel a Biden-kormányzat kézben tartja Franciaországot. Macron legutóbbi pekingi látogatása, a Kínával való együttműködés feldühítette az amerikaiakat.

Nem tudjuk, hogy milyen irányt vesznek az események. De ideje lenne észrevenni, hogy az EU falai omladoznak. A covid elképzeltetlenül diletáns kezelése, a gazdasági válság következményeinek ráengedése a lakosságra, a migránsáradat beengedése Európába, az értelmetlen és eleve elhibázott háború Oroszország ellen súlyos válságba sodorta Európát. Ideje lenne minden szinten belátni, hogy nem érdemes csodatevő francia vagy német politikusra várni, aki majd megreformálja az EU-t.

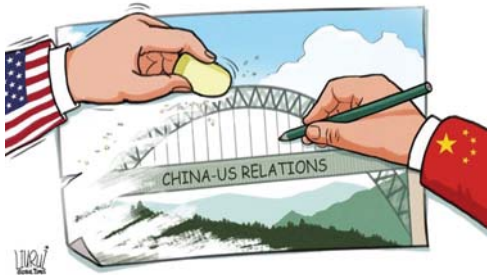
Lázadás, erőszak, hatalmi tehetetlenség, elhibázott politika, tömeges elégedetlenség – mindez jelen van Európában. Forradalmi helyzet még nincs. A tőkés hatalom még képes úgy-ahogy eloltani a párizsi tüzeket. Lehet, hogy a francia rendőrség nem lő le több arab fiataalt, és nem lesz ürügy újabb tüntetésekre. De az okok, az előidéző okok maradnak, és a parázs bármikor lángra kaphat.

Zelenszkij menjen a bűdös francba!

Volodimir Zelenszkij ukrán elnök a brüsszeli EU-csúcson videókapcsolaton keresztül elmondott beszédében felszólította az Európai Unió tagországainak állam-, illetve kormányfőit, hogy a következő hat hónapon belül kezdjék meg a csatlakozási tárgyalásokat Ukrajnával. Zelenszkij menjen a bűdös francba! De menjenek a jó édesanyjukba az EU vezetői is, akik odaengedik az ukrán bábelnököt az EU tanácskozására. Nincs helye! Elég az ukránok pénzeléséből!

Kína épít, Amerika rombol

Kína békés versenyt, kölcsönösen előnyös együttműködést akar az Egyesült Államokkal. Az USA viszont minden kis előrelépést azonnal igyekszik törölni – véli a kínai Global Times.

Hollandia: a hülyeség fokozódik

Vilmos Sándor holland király látványos külsőségek között bocsánatot kért azért, hogy Hollandia valaha gyarmattartó hatalom volt. Az örült nyugati divat, a történelmi bocsánatkérés betegesen terjed. A történelmet nem lehet megváltoztatni. Mikor fognak bocsánatot kérni azért, hogy bűnös és értelmetlen háborút folytatnak Ukrajnában Oroszország ellen, súlyos károkat okozva Európa népeinek? Mikor?

Párizsban áll a bál

A párizsi utcákon megy a küzdelem a rendőrség és a migránsok csoportjai között. A migránslázadást az váltotta ki, hogy egy rendőr lelőtt egy arab fiataalt. A migráció egyre súlyosabb problémát jelent, és láthatóan a rendőrség már nem képes kezelni.

Ne legyünk a „NATO család” tagja!

A budapesti amerikai nagykövetség megint kioktatott bennünket. „Magyarország a NATO család tagja. Mint tudjuk, a családok bonyolultak tudnak lenni. Nem mindenki ért egyet mindenben. A családtagok néha nem értenek egyet, vitatkoznak vagy civakodnak. De, ami összetartja a családokat, az erősebb, mint ami szétválasztja őket. És mindig a család az első.” Jó, akkor hagyjuk a fenébe a NATO-családot!

Munkáspárt: az infláció letörésével egyetértünk

Az inflációt le kell törni, és nem együtt élni vele! – mondta a miniszterelnök a rádióban. Egyetértünk vele! Az infláció a dolgozó embereket sújtja. A gazdag elviseli, kiheveri, a szegényebbnek már nincs miből. Az infláció letörése közös érdek. Ugyanakkor a mai háborús viszonyok között a terheket meg kell osztani. Adóztassa meg, Miniszterelnök Úr a milliárdosokat! Ne csak mi fizessünk, fizessenek a gazdagok is.

A katonai rendezvények nem a templomba valók!

A Munkáspárt nem vallásellenes és nem is egyházellenes. De vannak dolgok, amik mellett nem lehet szó nélkül elmenni. Az MH 1. Tűzszerész és Folyamőr Ezred az alakulat napja alkalmából a Budavári Nagyboldogasszony Plébániatemplomban, azaz a Mátyás-templomban tartott ünnepi állománygyűlést június 30-án. Álljon meg a menet! A hadsereg az állam része, az államot nem lehet összemosni az egyházzal. A vallás ideológia, a hadseregnek pedig ideológiamentesnek kell lennie. Tiltakozunk az ilyen rendezvények ellen.

Esztergom: kukkantson be a Balassa Bálint Múzeumba!

Esztergomban megnyílt a felújított Balassa Bálint Múzeum, a Magyar Nemzeti Múzeum esztergomi tagintézménye. A 400 millió forintból felújított épületben időszakos kiállítás látható, látványtár épült, múzeumpedagógiai foglalkoztató újult meg és irodák kaptak helyet – adta hírül az MTI. Jó hír!

Munkáspárt: ne engedjük, hogy az EU ránk kényszerítse az illegális migrációt!

Az illegális migráció ellen mindent meg kell tenni, és meg kell akadályozni, hogy az EU vezetői Magyarországra kényszerítsék migránsok befogadását. A Munkáspárt az első perctől kezdve ellenezte az illegális migrációt. Az EU pofátlan módon megsérti az EU szabályait és beavatkozik a magyar belügyekbe. Ne engedjük!

Munkáspárt: Haza minden magyar katonát külföldről!

A Honvéd Vezérkar Összhaderónemi Műveletvezető és Irányító Központ (ÖMVIK) parancsnoka, Szloszjár Balázs dandártábornok tett látogatást az MH Iraki Kiképzés Biztosító Kontingens (MH IKBK) 16. váltásánál. Minek vagyunk Irakban? Minek szórjuk a pénzt háborús miszterizációkra, az amerikai érdekek kiszolgálására? Haza minden magyar katonát Irakból és minden más országból!

Budapesti elnökségi ülés a Kádár-sírnál

Az évenkénti Kádár-rendezvény előtt a budapesti párttagok mindig körülnéznek a munkásmozgalmi sírok körül, s ahol kell, rendet tesznek. Kerecsi László budapesti elnök segítségével az idén is így történt. Mondhatni, hogy a budapesti elnökség kihelyezett ülést tartott a történelmi helyszínen, Kádár János sírjánál.

Nógrád: gyűlnek az aláírások a háború ellen

Nógrádban is szervezi a Munkáspárt a háborúellenes kitelepüléseket. A múlt héten Nagy Attila megyei elnök vezetésével Salgótarjánban, Balassagyarmaton és a megye más településein voltak rendezvények. Képünkön Frankfurter Zsuzsanna, az Országos Elnökség tagja beszélget az érdeklődőkkel Balassagyarmaton.

Zugló: új párttagokat köszöntöttek

A Munkáspárt új tagokkal lett erősebb. Zuglóban Kerecsi László budapesti elnök nyújtotta át a tagkönyvet a párt két új tagjának.

Budapest: jól fogadták A Szabadságot

A Munkáspárt tagjai, Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagjának vezetésével a Budapest XI. kerületi Fehérvári Piac előtt találkoztak a kerület lakóival. A járókelők jól fogadták A Szabadság újságot, a háborúellenes röplapokat.

Önként vállalt rabság

Kell-e nekünk a NATO?

A közelmúltban a Békekör rendezvényén Földi Lászlónak, az Információs Hivatal volt helyettes vezetőjének szegeztek két kérdést: belép-e az Orbán-kormány az oroszok elleni háborúba? Kilép-e Magyarország a NATO-ból?

Az Orbán-kormány nem lép be a háborúba, amíg az Orbán-kormány van. Ha Magyarország belép a háborúba, akkor már nem Orbán lesz a miniszterelnök – hangzott a válasz.

Magyarország nem lép ki a NATO-ból. Ha ki akarna lépni, a fél világ összefogna ellene, és külső erők térítenék „józan észre” a magyar kormányt – mondta az előadó.

Önként vállalt rabság

1999. március 12-én Martonyi János külügyminiszter aláírta a NATO-csatlakozási dokumentumot. Kilenc éves út végére ért az ország. A rendszerváltók szeme előtt 1990-től ott lebeg a NATO-tagság álma. A belépés „dicsősége” Orbán Viktor első kormányának jut. Az ő kormánya viszi be a NATO-ba Magyarországot, de neki kell kezelnie a következményeket is. 12 nappal a hivatalos csatlakozás után a NATO megtámadja Jugoszláviát. A NATO repülői bombázzák Belgrádot, Újvidéket, magyarlakta területeket is.

Nyilvánvaló volt, hogy a NATO azért vette fel hirtelen Magyarországot, mert kellett a magyar terület a jugoszlávok elleni háborúban.

Nem tudta a magyar elit, hogy mivel jár a NATO-tagság? Nyilván tudták. Jugoszlávia feldarabolásában, a szocialista rendszer megdöntésében a magyar politika nyakig benne volt. Antall József kormánya már 1991-ben fegyvereket szállított a horvát nacionalista erőknek. Magyarország teret adott a jugoszláv szocialista rendszert megdönteni kívánó jugoszláv ellenzéki erőknek.

A magyar rendszerváltó elit önként vállalta a NATO-tagságot, sőt sürgette, mindent megtett érte. Nem tudta, hogy a NATO-ba belépni se könnyű, de kilépni lehetetlen? Lehet, hogy nem gondolták, bár tudhatták, hogy 1949 óta senki sem lépett ki a NATO-ból. A magyar elit önként vállalta a rabságot.

ANTALL JÓZSEF ALÁÍRJA A VARSÓI SZERZŐDÉS FELOSZLATÁSÁRÓL SZÓLÓ DOKUMENTUMOT

háborúba sodródhatunk a NATO tagjaként. Miért nem akar a mai elit kilépni?

A választ megkapjuk akkor, ha megnézzük, hogyan is kerültünk be a NATO-ba. Miért léptünk be? Mit reméltünk?

„Szerelmes üzenet” a NATO-nak

A NATO felé az első „szerelmes üzeneteket” a rendszerváltás utáni első kormány, az MDF-es Antall József kormánya küldte 1990-ben. Jeszenszky Géza akkori külügyminiszter már június 27-én, vagyis egy hónappal Antall kormányának megalakulása után kiment a NATO-hoz, Brüsszelbe.

Jeszenszkyt még Antall tanította történelemre a Toldy Gimnáziumban, sőt osztályfőnöke volt. Szó, ami szó, a NATO-nak és az USA-nak mind a mai napig aligha van nagyobb barátja, mint Jeszenszky. Mostanság, már nyolcvanon túl, hevesen bírálja az Orbán-kormányt, hogy nem eléggé lelkesen teljesíti a NATO, az EU és az amerikaiak elvárásait. Nem tudni, hogy az a bizonyos alma merre esett, de fia, Zsolt speciel a Fideszhez közeli média aktív harcosa.

A NATO-tagság, mint áhított álom, ott lebegett a rendszerváltók előtt, de előbb ki kellett lépni a Varsói Szerződésből (VSZ). 1990-es választás után az a furcsa helyzet állt elő, hogy Magyarország, mint újdonsült kapitalista ország egy szocialista védelmi szövetség tagja volt.

1990 júliusában az új Országgyűlés határozatot hozott: „1956. november 1-jén Magyarország Kor-

ORBÁN VIKTOR MINISZTERELNÖK 1999-BEN A NATO FŐTITKÁRÁNÁL

mánya kinyilvánította a Varsói Szerződésből való kilépés szándékát. A november 4-ei katonai beavatkozás, amely a Kormányt megdöntötte, meggátolta a kilépési nyilatkozat törvényerőre emelését. A szabadon megválasztott Országgyűlés most újjólág kinyilvánítja Magyarországnak a Varsói Szerződésből való kilépési szándékát.”

Az egész kilépési ügyet leginkább a liberális Szabad Demokraták Szövetsége (SZDSZ) sürgette, már 1990 áprilisában, de mindenki igyekezett egy bőrt lehúzni az ügryről. Teljes volt a parlamenti pártok egysége. Mind a hat párt, az MDF, az SZDSZ, az FKgP, az MSZP, a Fidesz és a KDNP is megszavazta.

Az érdekes az, hogy a parlamenti pártok azóta is teljes egységben vannak, ha a NATO-ról, az USA-ról van szó. A külpolitika gyakorlatilag nem szerepel a kampányokban. A NATO és az USA szent téhen.

Jó, jó, de miért nem leszünk semlegesek?

Tudják, mi az érdekes? A mostani politikai elit 1956-ban látja történelmi gyökereit, az '56-os szellemhez ragaszkodik, de a semlegességről hallani sem akar. Pedig a semlegesség eszméjét éppen Nagy Imre, az '56-os miniszterelnök képviselte, sőt 1956. november 1-én 19.50 perckor be is jelentette: Magyarország semleges.

1990-ben megismétlődik a történelmi lehetőség, és még csak attól sem kell félni, hogy a szovjet csapatok válaszként lerohanják az országot, amint ez '56-ban történt. 1991 nyarára megszüntetik a Varsói Szerződést, és mivel nem vagyunk még más tömb tagjai, semlegesek vagyunk. Mondhatni: hurrá!

A semleges státusz nem ismeretlen 1990 körül sem. Svájc semleges, amit az egész világ irigyel. A svájciak kimaradtak mind a két világháborúból, gaz-

dagodtak, amíg a többiek egymást pusztították.

Ausztria a semlegességet ajándékba kapta a nagyhatalmaktól 1955-ben. A második világháborúban a győztes országok, az USA, a Szovjetunió, Nagy-Britannia és Franciaország kivonult Ausztriából. A nagyhatalmak sajátos kompromisszumot kötöttek: Ausztria se ide, se oda, az osztrákok nem léphetnek be se a NATO-ba, se a Varsói Szerződésbe. Ezt rögzítette az 1955. évi államszerződés, aminek az osztrákok túlnyomó többsége ma is örül. A történelem nagyon ritkán ad ilyen ajándékot. A máig tartó osztrák jólét egyik forrása éppen a semlegesség.

Ekkoriban még Finnország is semleges. A finn uralkodó osztálynak van esze, legalább is akkor volt. Az orosz szomszédal jobb jóban lenni. Az 1960-as évek elejére a nyugati világ is belenyugszik, hogy a finnek nem lépnek be a NATO-ba. Ha a finnek akkor a NATO-t választják, aligha jutnak különleges lehetőségekhez az orosz piacon, például aligha lettek volna az 1980-as moszkvai olimpia fő szállítói. Az átlag finn is élvezte a semlegességet, mert szabadon járhatott át Leningrádba. Minek? Inni, sokat inni!

Gondoljunk csak bele! Ha 1990-ben Magyarország és a többi volt szocialista ország a semlegességet választja, létrejöhetett volna egy semlegességi zóna, és ma akkor nem lenne háború Ukrajnában.

A Szovjetunió és később Oroszország sohasem akart többet, mint garantálni saját biztonságát. Csak annyit akartak és akarnak, hogy – amint Jean-Jacques Annaud klasszikus filmje mondja – ne legyen „Ellenség a kapuknál”. Mi tekinthető kapunak? Nos, Belarusz, Ukrajna és mondjuk Moldávia.

A semleges Magyarország és a Balti-tengerig húzódo semlegességi zóna megfelelő és hosszútávú megoldás lett volna. A szocializmus iránti vallászerű gyűlölet azonban elvakítja a magyar elitet. Gyakorlatilag mind a mai napig. A semlegesség lehetősége szóba se jöhet.

NATO-tagság, de minek? Felelősök és áldozatok

A rendszerváltók gyűlölték a szocializmust, és rettegtek attól, hogy visszajön, mármint a szocializmus. Az új elit mögött sem gazdasági hatalom, sem erős belpolitikai háttér nem állt. Ráadásul 1991-ig szovjet csapatok is állomásoztak Magyarországon, és még létezett a Szov-

jetunió. A tőkés rendszert be akarták biztosítani, és ezért hajlandók voltak mindent megadni.

A rendszerváltás ellen, a szocializmusért nyíltan akkor csak a Munkáspárt áll ki, a parlamenten kívüli ellenzék legerősebb pártja. Az 1990-es választáson a párt 180 ezer szavazatot kap, ami 3,68 százaléknak felel meg.

És ami még fontosabb, még létezik nagyüzemi munkásság, még élnek a szövetkezeti parasztok, a szocialista rendszer klasszikus társadalmi bázisának képviselői. A Munkáspárt nyíltan hirdeti, hogy vissza kell fordítani a rendszerváltást.

Ráadásul 1990 nyarán Mihail Gorbacsov, a szovjet kommunista párt és a szovjet állam vezetője fogadja Thürmer Gyulát a Kremlben. Egyetértenek abban, hogy a rendszerváltás még nem lefuttott ügy. Az Antall-kormány sohasem nyelte le ezt pofont.

A NATO tehát úgy kell a magyar politikai elitnek, mint egy falat kenyér. Nyilván tudatában vannak, hogy a tőkésosztály biztonságának ára van, de milliárdosnak lenni, tovább gazdagodni és végre uralkodni, úgy tűnik, hogy bármit megér nekik. Lehet, hogy a haza egészében rosszabbul jár, mintha osztrák mintá nyomán semleges lenne, de ez ekkor nem nagyon érdekel senkit.

Az új elit nemcsak a szocializmustól retteg, hanem a szomszédban hatalomra jutott erőktől is. A hatalomra kerülő tőkés elitek fő fegyverévé a nacionalizmus lett. A helyzet némileg hasonlított az első világháború utáni helyzethez, amikor a térség több hatalma, az újdonsült Csehszlovákia és a réggen bosszúra vágyó Románia csapatai Magyarország ellen fordultak. A magyar hivatalos média és történetírás is előszeretettel hallgat arról, hogy a románok kétszer is bevonultak Magyarországra, egyszer 1919-ben, másodszor 1944-ben. Ez nemzeti szégyen, amit nehéz elfelejteni.

A nyugatiak 1921-ben összekovácsolták a Kisantant nevű szervezetet, mely Csehszlovákiára, Romániára, és a Szerb–Horvát–Szlovén Királyságra támaszkodott. A Kisantant azóta minden magyar kormány réme, és mindenki arra törekszik, hogy megakadályozza a Magyarország elleni szövetségek létrejöttét.

A rendszerváltás után úgy tűnt, hogy a NATO alkalmas a regionális viták kezelésére. A NATO-tagállamok ugyanis nem szoktak egymás ellen háborúzni. Valljuk be őszintén, ez a számítás bejött. A szomszédos országok és Magyaror-

szág között az elmúlt évtizedekben is voltak konfliktusok, de sokoldalú összefogásra, netán magyar-ellenes háborúra nem került sor. Az is igaz viszont, hogy a szövetségeseinket hidegen hagyják a sajátos magyar ügyek, mondjuk a határon túli magyarság megmaradása.

A NATO kettős funkciója

A Varsói Szerződést 1991-ben megszüntetik, de a NATO marad. 1945 után Nyugat-Európa több országában amerikai csapatok állomásoztak, Kelet-Európa egyes országában pedig szovjet csapatok. 1990-91-ben a szovjet csapatokat, velük együtt az atomfegyvereket kivonják. Az USA nem vonja ki sem a csapatait, sem az atomfegyvereket. Mind a mai napig legalább 64 ezer amerikai katona van Nyugat-Európában.

Miért? – kérdezhetjük jogosan. Nos, erre egy válasz van. A NATO nem védelmi szervezet. Ha ezt mondjuk, akkor nincs magyarázat a jugoszláviai vagy az afganisztáni háborúra. És nincs magyarázat arra sem, amit ma a NATO Oroszország ellen tesz.

A NATO arra való, hogy érvényesítse az Egyesült Államok vezető szerepét és védelmezze a kapitalista rendet. Így mindjárt minden a helyére kerül. Így megértjük, hogy az USA miért ragaszkodik most is a NATO-hoz. Megértjük azt is, hogy a NATO-országok miért szavazzák meg az amerikaiak minden ötletét.

Sajnos, így értjük meg azt is, hogy az Orbán-kormány – ugyan a békét sürgeti az ukrajnai háborúban – de a NATO-csúcsértekezleteken rendre megszavazza a NATO keleti szárnyának bővítését, ami lényegében az Oroszországgal való konfrontációt jelenti. A magyar kormány is lenyeli az amerikaiak uralkodását, a pökhendiségüket, de cserébe védik a kapitalizmust.

LEBOMBÁZOTT HÍD ÚJVIDÉKEN 1999-BEN

Történelmi küldetésünk, történelmi felelősségünk van Munkáspárti megemlékezés Kádár Jánosról

Az idén minden összejött, ami egy sikeres Kádár-megemlékezéshez kell. Nem esett, nem volt vihar, mint nem egyszer az elmúlt évtizedekben. A napsütés nekünk kedvezett. Járvány sem volt, mint a covid idején, úgyhogy minden ideális volt.

Jól sikerült a mozgósítás is, többen jöttek el, mint ahogyan a szervezők előzetesen gondolták. Sokakat meglepett, hogy ismét voltak új arcok, a fiatalok jelenléte most már kézzel fogható volt.

Kádár János 1989 nyarán hunyt el, és a Munkáspárt 1990 nyara, az első évforduló óta minden évben megemlékezik Kádár Jánosról. – mondta bevezetőjében Kerezsi László, a Felügyelő Bizottság elnöke, a budapesti szervezet elnöke.

Thürmer Gyula beszédét minden évben nagy várakozás előzi meg, mivel az elnök a párt e nagyszerű rendezvényére időzít több új gondolatot és elképzelést. Így volt az idén is. Kádár János méltatása mellett az elnök szólt a háborúellenes kampányunkról, a jövő évi választásokról és más időszerű tennivalókról. A beszédet többször szakította meg a hallgatóság lelkes tapsa.

A rendezvény végén a Munkáspárt Országos Elnöksége, több vármegyei szervezet és Budapest munkáspárti vezetése és a MIKSZ is megkoszorúzták Kádár János sírját.

Sokan kérték, hogy A Szabadság is közölje Thürmer Gyula beszédét, mivel egy dolog hallani, és más dolog figyelmesen elolvasni. Örömmel teszünk eleget a kérésnek.

***

Harminchárom éve annak, hogy először tartottunk megemlékezést Kádár János emlékére. Harminchárom éve minden évben eljövünk. Harminchárom éve mindig megüzenjük a világnak:

Szeretetünk és tiszteletünk Kádár Jánosé. Hitünk, meggyőződésünk, elkötelezettségünk a szocializmusé. Kádár János él, Kádár János velünk van, Kádár János velünk marad!

Üzenetünk ma is világos és egyértelmű. Ahogy Kádár elvtárs mondta mindig: hallják meg barátaink is, ellenfeleink is. **A szocializmus élt, a szocializmus él, a szocializmus élni fog!**

Elvtársak!

Minden évben tisztelettel adózunk Kádár János munkásságának, történelmi teljesítményének. Az idő múlásával egyre pontosabban, egyre világosabban látjuk, mit adott ő a magyar népnek és mit veszített el a magyar nép a rendszerváltáskor.

1956-ban Kádár János vállalta azt, amit senki más nem vállalt: megvédte a szocializmust. Népszerűtlen feladatot vállalt, megtevesztett emberek százezreit és millióit kellett meggyőznie arról, hogy a szocializmus ügye jó.

Megértetni velük, hogy lehetnek hibák, követhetnek el bűnöket a szocializmus nevében, de **a legrosszabb szocializmus is jobb, mint a legjobb kapitalizmus.**

A szocializmus hibáit ki lehet javítani, a kapitalizmus kapzsiságát, gyilkos önzését, embert pusztító lényét nem lehet megváltoztatni.

Kádár János tudta, hogy a szocializmusnak is fejlődnie kell, követnie kell a kort. Mindig arra figyelmeztetett, hogy a pártnak, a párt tagjainak tudniuk kell, hány óra van. Haladnunk kell a korrallal, különben elveszünk.

Az 1960-as években Magyarország Kádár János vezetésével belekezdett a szocializmus korszerűsítésébe.

Van nemzeti iparunk? Van! Akkor tegyük világszínvonalúvá! És a magyar gyárak, a Ganz-MÁVAG, a Csepel, a Taurus, a gyógyszergyárak, a műszergyárak dicsőséget szereztek Magyarországnak!

Van nemzeti mezőgazdaságunk? Van tapasztalt parasztságunk, agrárértelmiségünk? Jó a földünk, jó az éghajlatunk? Akkor emeljük a világ legjobbjai közé! Kamatoztassuk a közösségi tulajdon és a magyar paraszt munkaszeretetének előnyeit!

A kádári politikának a jólétet köszönhetjük és a magyar falu soha korábban nem látott fejlődését.

Ne nyugodjunk bele a szegénységbe! – mondta Kádár János. A szocializmus nem azért van, hogy szegények legyünk. A szocializmusnak minden nap kell adnia az embereknek.

És adott a magyar szocializmus. Emlékezzetek csak vissza! Nem voltunk gazdagok, de minden nap egy kicsivel jobban éltünk.

Nem volt könnyű lakáshoz jutni, de előbb-utóbb lett lakásunk. Nem kellett egy életre a bankok rabjává válni, mint manapság. Nem kellett attól tartani, hogy kilakoltatnak, kitesznek az utcára, ha valamilyen bajba kerülünk, és nem tudunk fizetni.

Új kocsi várni kellett, néha sokat, de végül lett autónk, és nem szakadtunk bele az árába.

Volt hétvégi telkünk, de volt szakszervezeti üdültetés is. Az első autópályát, az M7-est azért építették, hogy a dolgozó ember gyorsan és kényelmesen eljusson a Balatonhoz.

A magyar családok soha korábban nem voltak anyagilag olyan erősek, mint a szocializmus utolsó évtizedeiben.

S a legfontosabb: biztonságban éltünk. Tudtuk, hogy holnap nem lesz rosszabb. Biztonságban vagyunk, és ha biztonságban vagyunk, alapíthatunk családot, válalhatunk gyereket is.

A rendszerváltás a biztonságunkat és ezt a jó értelemben vett kispolgári létet vette el tőlünk. Egymás után érték bennünket a csapások, de eleinte képesek voltunk túlélni. A szocializmus során felhalmozott tartalékokból még sokáig tellett.

Túléltük a rendszerváltás utáni esztendőik sorscsapásait. A privatizáció miatt százezrek kerültek az utcára, de túléltük. Túléltük Horn Gyula népellenes Bokros-csomagját.

Túléltük a 2010 előtti eseményeket, amikor Amerika ránk zúdította a saját szemetét és nekünk kellett fizetni az amerikai adósságaiért. Túléltük!

Még a covidot is túléltük, nehezen, de túléltük. Mindent azért, mert még volt miből élni, voltak tartalékok.

De üzenjük a kormánynak és minden magyar tőkésnek: nagyon elegünk van! Elegünk van abból, hogy az iszonyú inflációval velünk fizettetik meg a háború, a szankciók, a buta és elhibázott politika következményeit.

Mi nem tehetünk a háborúról! Nem mi csináljuk a szankciókat! De mindennek mi iszszuk meg a levét! Elegünk van belőle!

Elegünk van abból, hogy a szupergazdagok élnek világukat. Beültek a kormányba, és onnan dirigálnak nekünk. Van miniszter, aki szerint nem baj a huszon százalékos infláció. Persze, hulljon a férgese, dögljön a szegény, csak ők gazdagodjanak!

Felszólítjuk a kormányt! Ne engedje a katasztrófa szélére jutni az országot! Ne engedje, hogy az EU összeomló falai maguk alá temessék Magyarországot! Védje meg a magyar embereket, amíg nem késő!

Barátaim, elvtársak!

Minden évben eljövünk ide, Kádár János sírjához. Jelenünk neki, mint egykor régen.

Kádár elvtárs! Jelentjük: a Munkáspárt él!

Ma már nem csak a múltból élünk, sőt valójában már nem is abból élünk. Megteremtettük saját imázsunkat, saját márkanévünket.

Mi vagyunk a Munkáspárt. Tisztességes, következetes magyar pártnak tartanak bennünket.

Jelentjük, túléltük a tavalyi választásokat, nem ropantunk össze, nem ment el a kedvünk. A Munkáspárt ma is a legnagyobb, a legszervezettebb a parlamenten kívüli pártok között.

Jelentjük, túléltük a drasztikus energiaáremelést. Összehúztuk magunkat, sok rendezvényről le kellett mondanunk, hidegben dolgoztunk, de túléltük és felkészültünk a következő télre is.

Jelentjük, hogy az elmúlt évtizedek legnagyobb háborúellenes akcióját hirdettük meg.

Utcára vittük a pártot. A háború ellen, a békéért! Budapest, és a vidéki városokban rendszeresen szerveztünk háborúellenes gyűléseket. Mindent megteszünk azért, hogy Magyarország ne keveredjen bele a háborúba. Minden megteszünk a békéért, olyan békéért, amely a realitásokra épül.

Mi nem akarjuk, hogy Amerika és csatlósai győzzenek. Oroszország és Belarusz győzelmét akarjuk.

Nem akarunk Amerika-barát bábállamot a szomszédunkban, nem akarunk magyar-ukrán határt. Magyar-orosz határt akarunk.

Cipő régen nincs már közöttünk. De amíg közöttünk volt, sokszor elmondta, hogy ő Kárpátaljáról jött. Ha valaki tudta, hogy hogyan élnek Kárpátalján a magyarok, akkor ő tudta. És mindig elmondta, hogy a szovjet időkben, a szocializmusban, a Szovjetunióban nem volt bántódása a kárpátaljai magyarságnak. Ma nem veszik emberszámba a kapitalista Ukrajnában a magyarokat. Üldözik őket, háborúba küldik őket, elveszik a jogaikat. És én hiszem, meggyőződésem, hogy Oroszországban jobb soruk lesz a kárpátaljai magyaroknak.

Kádár elvtárs! Idősebb tagjainkat még Ön nevelte. Köszönjük, hogy olyan embereket nevelt, akik ma is tiszteleggel helytállnak, munkájukkal, anyagi támogatásukkal járulnak hozzá a párt létezéséhez és harcához.

Jönnék a fiatalok is, Kádár elvtárs! Nem tömegével, de jönnék, és most a minőség fontosabb, mint a mennyiség. Mindent megteszünk, hogy megvédjük őket, megtartsuk őket, és a szocializmus, a párt ügye iránt maximális alázattal és elkötelezettséggel viszonyuló emberré neveljük őket.

Elvtársak!

A közeljövőben fontos döntéseket kell hoznunk. Jövőre választások lesznek. Nincsenek illúzióink. Ezek a választások nem változtatják meg a kapitalizmust.

Pártunk Országos Elnöksége még nem döntött arról, hogy elindulunk-e az európai parlamenti választásokon. Még nem döntöttünk. Személy szerint én azt javasolom: induljunk!

Kevés erőnk van, egyedül vagyunk, nem kapunk médiát, ellenünk vannak a választási törvények! Ez mind igaz, barátaim!

De a szocializmus eszméjét csak mi hordozzuk magunkban! A szocializmust csak mi ajánljuk a magyar népnek! A dolgozó népek közös Európájának víziója csak a miénk!

Tapasztalatból tudjuk, hogy csak a cselekvő párt ér valamit. Eszméink halottak, ha nem visszük ki őket az utcára. Létünk értelmetlen, ha nem tesszük a dolgunkat.

Nem bújhatunk be a Munkácsy utcába! Nem várhatunk, amíg jobb idők jönnek. Munka nélkül, harc

nélkül nem jönnek jobb idők! Ha elbújunk, nem erősebbek leszünk, hanem gyengébbek! Amit megőrizni akarunk, azt is elveszíthetjük.

Az emberek akkor figyelnek ránk, ha látnak bennünket! A fiatal is akkor jön, ha életet lát bennünk.

A csatát megvívhatjuk, ha mindannyian akarjuk. Ha mindannyian vállaljuk, hogy kora reggeltől gyűjtjük az ajánlásokat, ha kell összerogyásig! Nem egy napig, nem kettőig, hanem tizennégy napig!

Elvérezhetünk a csatában. Nem biztos, hogy bármit is kapunk, de ha nem teszünk, biztosan nem kapunk semmit!

Elvtársak!

Három évtizede mi vállaltuk a magyar munkásmozgalom örökségét. Vállaltuk, hogy őrizzük a lángot. Vállaltuk, hogy megvédjük a pártot. Vállaltuk, hogy küzdünk, harcolunk azzal a hittel, hogy győzelemre visszük a szocializmus eszméjét. Ha nem mi, hát gyermekeink, ha ők sem, hát unokáink, de győzelemre visszük.

Történelmi küldetésünk, történelmi felelősségünk van. Mi őrizzük a szocializmus kincseit. Mi szembe-sítjük a közösségi társadalom eszméit a kapitalizmus rideg valóságával. **Ma Magyarországon mi vagyunk a szocializmus.**

Őrizzük meg hitünket, meggyőződésünket! Dolgozunk, ahogyan kell, ahogyan Kádár János is elvárná tőlünk.

Éljenek a magyar munkások, a magyar dolgozók!
Éljen a Munkáspárt!

Arcok a Kádár-ünnepségről

Az ünnepség befejeződik, utána már csak az emlékek élnek. Szavakban, írásokban, fotókon és most videofelvételeken is. Az idén is jelen volt a Munkáspárt médiacsoportja, Kovács István vezetésével. A rendezvényt a világhálón is láthatjuk, hála a csoport tagja, Kovács Istvánné, Tímea munkájának. Az ünnepségről helyszíni közvetítés is folyt, ami

Inhof-Kós Éva érdeme, Kós Zoltán hathatós segítségével mellett. Sok jó fotó is készült. Szinte minden munkáspárti rendezvényről készít felvételeket Benyovszky Gábor, és Kovács Istvánné. Karacs Magdi is sok szép felvétellel segíti emlékeink megőrzését. Köszönjük mindenkinek.